

Aleg. 151.

Sprawozdanie

komisji prawnej o żądaniu c. k. Sądu powiatowego w Żywcu co do zezwolenia na sądowe ściganie posła sejmowego pana Wojciecha Mizi z powodu zarzuconych mu przekroczeń z §. 496 u. k.

Wysoki Sejmie!

C. k. Sąd powiatowy w Żywcu odezwaniami z dnia 10. stycznia L. 34 i 5.586 udał się do Wys. Prezydium Izby sejmowej o wyjednanie u Izby sejmowej zezwolenia na sądowe ściganie posła Wojciecha Mizi, z powodu wniesionych przez Jana Czulę, zastępcę naczelnika gminy Jeleśnej przeciwko Wojciechowi Mizi i spółnikom dwóch skarg o obrazę czei z §. 496 u. k.

1) Skarga pierwsza, wniesiona pod dniem 3. stycznia 1895 r. L. 34, mieści w sobie zarzut, że Wojciech Mizia, jako naczelnik gminy Jeleśna, wraz z innymi radnymi, w dniu 24. grudnia 1894 r. na posiedzeniu rady gminnej, zwołanej z powodu wyjazdu posła Mizi na Sejm krajowy, uchwalili jednogłośnie: „aby urządowanie oddać nie skarżącemu Janowi Czule, jako zastępcy „naczelnika gminy, lecz radnemu Marcinowi Klimczakowi, a to z tego powodu, że skarżący „Jan Czula ma majątek nieruchomy znacznie obdłużony, zaś majątku nieruchomego żadnego „nie posiada, a nadto jest w śledztwie o krzywoprzysięstwo“ — i że to wszystko na hańbę skarżącego w księdze uchwał gminy Jeleśny wpisano.

2) Druga skarga pod dniem 22. grudnia 1894 r. do L. 5.586 wniesiona, mieści w sobie zarzut, że gdy skarżący Jan Czula na posiedzeniu rady gminnej w dniu 9. grudnia 1894 r. zażądał od p. Wojciecha Mizi zapłacenia kwoty 354 zł. 68 ct., należącej mu się z kasy gminnej — natedy Wojciech Mizia wobec zebranej rady gminnej odrzec miał: „że wprawdzie skarżącemu „należy się kwota 354 zł. w. a., ale wyrzekł też zarazem, że skarżący kwotę 370 złr. z funduszu „lasowego sobie zatrzymał i na własną korzyść użył“. — W tem, publicznie uczynionem obwinięciu, widzi skarżący obrazę swojej czei — albowiem jakkolwiek prawdą jest, że skarżący pobierał należności za drzewo z lasu ekwiwalentowego w Sopotni. to przecież z dochodów tych czynił wydatki i wypłacał na zasadzie poleceń p. Wojciecha Mizi, różne kwoty pieniężne, tak, że z pobranych funduszy lasowych u skarżącego zgoła nie się nie znajduje.

Komisya prawnicza, nie wchodząc w istotę zarzuconych posłowi Wojciechowi Mizi czynów — nie widzi wcale żadnych powodów do oświadczenia się za zezwoleniem na sądowe ściganie tegoż posła, — ile że sprawa ta po zamknięciu sesyi Sejmu krajowego, które wkrótce nastąpi — z prawnym skutkiem przez c. k. Sąd powiatowy w Żywcu załatwioną być może, — wnosi:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Odmawia się żądaniu c. k. Sądu powiatowego w Żywcu z dnia 10. stycznia 1895 r. L. 34 i 5.586, o zezwolenie na sądowe ściganie posła Wojciecha Mizi.

Lwów dnia 30 stycznia 1895.

Zastępca przewodniczącego:

Weigel, w. r.

Sprawozdawca:

Klomensiewicz, w. r.